

## Borci brigade Toneta Tomšiča

# Dobrodošli

Jutri, 22. julija, se bodo v Titovem Velenju zbrali borci I. slovenske proletarske udarne brigade Tone Tomšič, da bi skupaj s prebivalci Šaleške doline obeležili 40 — letnico ustanovitve te slavne partizanske enote v okviru osrednje slovesnosti v SR Sloveniji v počastitev 22. julija — dneva stajе slovenskega naroda.

I. slovenska proletarska udarna brigada Tone Tomšič je bila ustanovljena 16. julija 1942 pri vasi Cesta v Kočevskih gozdovih. Brigada Tone Tomšič, v kateri se je bojevalo 16 narodnih herojev, od 5.330 njenih borcev pa je darovalo življenje za svobodo 1.230 partizanov in partizank, se je odlikovala ves čas svojega delovanja po

nenehni udarnosti, smelih juriših, po mojstrstvu manevrskega bojevanja in bojevanja s pohodne kolone, po izredni gibljivosti in vzdržljivosti na pohodih v globokem snegu, hudem mrazu in visoko v gorah. Bila je kovačnica vojaških kadrov, ki so proletarski duh udarne brigade prenašali v vse druge partizanske enote na Slovenskem in v vse kraje in tako ustvarjali osnovo za množična junaštva.

I. slovenska proletarska udarna brigada Tone Tomšič, ki je sodelovala 15. maja 1945 tudi v zaključnih bojih za osvoboditev naše domovine na Poljani pri Prevaljah, je bila odlikovana s štirimi odlikovanji — redom narodnega heroja, redom narodne osvo-

boditve, redom partizanske zvezde z zlatim vencem in z redom zaslug za narod z zlatimi žarki.

Ustanovitev Tomšičeve, Gubčeve, Cankarjeve in Šercerjeve brigade pred 40 leti je bila vojaško in politično izredno pomembna, saj je bil to prelomni dogodek v razvoju oboroženega boja slovenskega naroda.

Zato so tudi delovni ljudje in občani občine Velenje resnično ponosni na borce in borke I. slovenske proletarske udarne brigade Tone Tomšič.

Ob 40-letnici ustanovitve I. SPUB Tone Tomšič in ob srečanju njenih borcev v središču Šaleške doline: **PRISRČNO POZDRAVLJENI V TITOVEM VELENJU!**



Tomšičeva brigada na pohodu leta 1943

## Tovarna gospodinjne opreme Gorenje

# Na tuje 53 % vseh izdelkov

V tovarni gospodinjne opreme Gorenje v Titovem Velenju ocenjujejo, da bodo letošnje prvo polletje zaključili s kompenzirano izgubo najmanj 180 milijonov dinarjev, v kar pa niso vštete vse velike obremenitve na račun obresti kot posledica reševanja kritičnega deviznega in dinarskega likvidnostnega položaja. S finančnim načrtom za leto 1982 v TGO Gorenje niso načrtovali izgube iz poslovanja. Računali so na učinke tako na račun vseh notranjih ukrepov za izboljšanje poslovanja kot na uresničitev ukrepov v okviru republike za omogočitev kar največje proizvodnje in ustvaritev načrtovanega izvoza.

Položaj tovarne gospodinjne opreme Gorenje kaže, da se veliki gospodarski sistemi, posebej še v dejavnosti, ki družbeno ni prednostna, težko in počasi prilagajajo spremenjenim pogojem gospodarjenja. Zlasti še tistim, ki tako ali drugače omejujejo obseg poslovanja, se pravi izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti. TGO Gorenje je, kot je znano, zadnja leta povečevala delež izvoza v skupni proizvodnji, ki zdaj že dosega 53%, in to ob istočasnem relativnem in absolutnem zmanjšanju uvoza tako, da je bila lani dosežena kar 155 % pokritost uvoza z izvozom. V panogi je TGO Gorenje lani dosegla kar 20 % pozitivnega devizno bilančnega salda. Ob zmanjšanem uvozu in poslabšani

oskrbi z domačimi reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli TGO Gorenje ni mogla in ne more polno zaposlovati proizvodne zmogljivosti; v letu 1980 so tako zmanjšali proizvodnjo za 16 % lani za nadaljnje 4 %, manjša pa je tudi letos.

Upoštevanje trenutni gospodarski položaj in nove pogoje gospodarjenja pripravljajo v TGO Gorenje sanacijski program, s katerim želijo zagotoviti postopno približevanje polnemu izkoriščanju zmogljivosti, pospešiti prestrukturiranje proizvodnje in uvajanje novih programov, ki naj bi leta 1985 dali že 50 % akumulacije, povečanje izvoza skladno z rastjo obsega proizvodnje in zagotavljanje deviznih sredstev za tak obseg poslovanja, ki naj omogoči TGO Gorenje naložbe za obnovo in prestrukturi-

riranje proizvodnje, ter vračilo vseh že sprejetih obveznosti.

Sicer se v tovarni gospodinjne opreme Gorenje, ki krije izgubo tovarne Gorenje Koerting Electronic zavzemajo za pripravo in sprejem takega sanacijskega programa za tovarno, ki bo zagotavljal tako njeno razvojno perspektivo kot vračanje naloženih sredstev.

V tovarni gospodinjne opreme Gorenje v Titovem Velenju, kjer zaradi nepriviligranosti panoge že 8 let ne ustvarjajo zadosti akumulacije niti za enostavno reprodukcijo niti za prepotrebno prestrukturiranje proizvodnje, so trdno odločeni, da z lastnim poslovanjem odpravijo vse težave, s katerimi so soočajo. Osnovni pogoj za to pa je prav gotovo zagotovitev polne izkoriščenosti njihovih zmogljivosti.



Zaposleni v TGO Gorenje so odločeni, da z lastnim poslovanjem odpravijo težave, ki jih pestijo

## Mozirje ob dnevu vstaje

# Osrednja proslava v Šmihelu

Osrednjo slovesnost ob dnevu vstaje slovenskega naroda bodo v mozirski občini pripravili danes, ob 18. uri pri spomeniku padlim borcem NOV v Šmihelu nad Mozirjem. Pripravljajo bogat kulturni spored, na svečanosti pa bodo zaslužnim občanom Gornje Savinjske doline podelili odlikovanja, ki jim jih je podelilo predsedstvo SFRJ.

**Red dela z zlatim vencem** prejme Franc OMLADIČ za posebne zasluge in dosežene uspehe pri delu, ki je pomembno za napredek države; za posebne zasluge na področju javnega delovanja, ki prispeva k splošnemu na-

predku države je z **Redom republike z bronastim vencem** odlikovan Stane BRIC; Anton BORŠNAK, Janez ŠTIGLIC, Aleksander ŠTRBENK, Jože ZAKRAJŠEK in Ivan ŽAGAR prejmejo **Red zaslug za narod s srebrno zvezdo** za zasluge in dosežene uspehe pri delu, pomembnem za socialistično izgradnjo države; **Red dela s srebrnim vencem** prejmejo Franc AUGUSTI, Anton FAJDIGA, Pavel GOLIČNIK, Avgust LENAR, Jože MAROVT, Alojz PLAZNIK in Marko PURNAT za zasluge in dosežene uspehe pri delu, ki je pomembno za napredek države; za zasluge pri razvijanju in uveljavljanju koncepcije splošne ljudske obrambe in za uspehe pri utrjevanju vojaško-strokovnega usposabljanja in borbene pripravljenosti naših občanov prejmejo **Red za vojaške zasluge s srebrnimi**

meči Bojan KARČE, Tone POLJANŠEK, Rade RAKUN, Osvald ŠVERC in Franc VUGA; z **Medaljo zaslug za narod** je odlikovan Franc GOLOB za prispevek pri socialistični izgradnji države; **Medaljo dela** za trud in dosežene uspehe pri delu prejmeta Milan GABERC in Jože TLAKER; za trud in dosežene uspehe pri delu na področju splošne ljudske obrambe pa prejmejo **Medaljo za vojaške zasluge** Franc BORŠNAK, Franc FELICIJAN, Vojko HREN, Janez KOLAR, Jože KRALJ, Edi MAROVT, Janez MAROVT, Milan PETERNELJ, Niko PURNAT in Stane ROJTEN. Za razvijanje revolucionarnega izročila in za zbiranje gradiva iz zgodovine NOB bosta **Priznanje občinskega odbora ZZB NOV Mozirje** prejela Aleksander VIDEČNIK in Anton IKOVIČ.

## Brigada Franca Leskoška Luke

# Odšli na akcijo „Kras 82“

Tudi v tem polletju veliko mladih iz Šaleške doline sodeluje na različnih delovnih akcijah. Še ni dolgo, ko se je vrnila z zvezne delovne akcije Slovenske gorice '82 brigada Karla Destovnika Kajuha. Preteklo soboto pa je odšla na mladinsko delovno akcijo „Kras 82“ brigada Franca Leskoška - Luke.

41 brigadirjev bo v bližini Kostonjevice na Krasu pomagalo tamkašnjim krajanom pri gradnji prepotrebne vodovoda. Domov se bodo vrnil 7. avgusta. Pokrovitelji brigade, v kateri je tretjina srednješolske mladine, drugi pa so mladi delavci iz posameznih delov-

nih organizacij občine, največ iz Rudnika lignita Velenje, je TGO Gorenje.

Dva brigadirja sta bila tudi v Splitu na akciji 4. julij. V Nišu, v Titovi brigadi, je sodelovalo 7 mladih iz velenjske občine. Šest jih je odšlo v Subotico, kjer sodeluje v brigadi pobratenih mest. Avgusta bo pa deset pionirjev-brigadirjev odpotovalo na eno izmed akcij v Srbiji.

To pa še niso vse akcije, na katere se bodo vključili v tem letu mladi iz Šaleške doline. Prihodnji mesec bo namreč občinska konferenca ZSMS Velenje znova organizirala lokalne delovne akcije.

**Elkroj**

PROIZVODNJA  
MODNE  
KONFEKCIJE  
MOZIRJE

**Borci Tomšičeve brigade, udeleženci NOB, aktivisti, delovni ljudje, občani, mladina! Vabimo vas na proslavo 40-letnice ustanovitve I. slovenske proletarske udarne brigade Toneta Tomšiča, združene z osrednjo slovesnostjo ob prazniku vstaje slovenskega ljudstva, v četrtek 22. julija ob 9.30 na Titovem trgu. Slavnostni govornik bo član predsedstva SFRJ Sergej Kraigher.**



Savinjsko šaleška gospodarska zbornica

# Osnova – usklajevanje interesov združenega dela

Delegati skupščine Savinjsko šaleške gospodarske zbornice so na zadnji seji spregovorili o vlogi in nalogah te medobčinske gospodarske zbornice ter dopolnili njeno organiziranost.

Temeljna naloga medobčinskih gospodarskih zbornic, tudi Savinjsko šaleške, je usklajevanje interesov združenega dela, se pravi, da bi morale postati usklajevanje interesov stalna oblika neposrednega vpliva združenega dela na vseh ravneh družbenega odločanja. Dosednejše uveljavljanje te naloge bo nedvomno pomembno vplivalo na večjo uveljavitev Savinjsko šaleške gospodarske zbornice v občinah Velenje in Mozirje ter tudi širše.

Po poročilu predsednika Iva Kosa je pripravila zbornica letos več posvetov, ki bodo gotovo tudi vplivali na njeno večjo uveljavitev v prihodnje. Posvete so pripravili s poslovnimi delavci gozdarstva in lesne industrije, gradbeništva, industrije gradbenega materiala in projektive ter inženiringov in projektive. V pripravi je predlog za tesnejše sodelovanje združenega dela občin Velenje in Mozirje z

gospodarstvom SAP Kosovo. Sicer pa sta bili letos izdelani tudi študiji o problematiki gozdarstva in lesne industrije ter o problematiki preskrbe prebivalstva. Omeniti velja še, da je pripravila Savinjsko šaleška gospodarska zbornica posvetovanje s poslovnimi delavci iz velenjske in mozirjske občine, predstavniki obeh občin ter gospodarskih zbornic Slovenije in Jugoslavije o vlogi zbornice v našem družbenopolitičnem sistemu, pri čemer so podrobneje ocenili tudi predlog za novo organiziranost Savinjsko šaleške gospodarske zbornice.

Navedene aktivnosti pa so, razumljivo, le del nalog, ki so v tem trenutku pred medobčinsko gospodarsko zbornico oziroma pred združenim delom občin Velenje in Mozirje. Prizadevanja bodo morala biti usmerjena zlasti še v večanje izvoza in vključevanje novih delovnih kolektivov v mednarodno blagovno menjavo, nadalje v večje izkoriščanje lesa, bolj kot doslej bo treba uveljaviti prenos tehnologije, uveljaviti programsko sodelovanje in skupen nastop gradbene ope-

rativne, izvajalcev instalacijskih del ter industrije gradbenega materiala itd.

Na seji skupščine so med obravnavo gospodarskih gibanj v letošnjem prvem polletju v Šaleški in Gornji Savinjski dolini spregovorili tudi o nalogah zbornice pri zagotavljanju likvidnosti in tekoče proizvodnje ter o problematiki oblikovanja prostora in gospodarske infrastrukture. V tej zvezi je bila zlasti poudarjena pomoč zbornice združenemu delu pri zagotavljanju proizvodnje in uresničevanju načrtovanega konvertibilnega izvoza, kar bo mogoče doseči tudi z novimi učinkovitejšimi tržnimi povezavami in s sodelovanjem zunanjetrgovinskih služb večjih organizacij združenega dela, da bi povečali delež konvertibilnega izvoza v celotnem prihodu organizacij združenega dela, ki le v nekaj primerih presega 5 oz. 6% (Tovarna gospodinske opreme Gorenje, Modni salon, Elkoj). Gospodarstvo si bo moralo, je bilo med drugim tudi poudarjeno, zastaviti nove izvozne cilje, upoštevaje razvojne komponente, da bi se v še večji meri vključilo v

mednarodno delitev dela. Uresničevanje izvoznih nalog in povečanje deleža izvoza v celotni proizvodnji pa bo zagotavljalo tudi nemoteno proizvodnjo, seveda ob hkratnem zmanjšanju neposrednega izvoza surovin in polproizvodov ter njihovi večji domači predelavi.

Skupščina Savinjsko šaleške medobčinske gospodarske zbornice je sprejela na zadnji seji predlagane spremembe v njeni organiziranosti, dopolnila pa je tudi statuti. Zaradi prevzema nove dolžnosti na občinskem komiteju ZKS Mozirje je razrešila Bogomirja Siraška dolžnosti podpredsednika zbornice, za nove podpredsednike pa izvolila Petra Krepla (gospodarstvo, razvoj in tehnologija), Antona Vrhovnika (družbenoekonomski odnosi, spremljanje gospodarskih gibanj) in Adija Miklavca (prostorska vprašanja, gospodarska infrastruktura, varstvo okolja). Za nove člane izvršilnega odbora, ki šteje po novem 15 članov, pa so bili izvoljeni Franc Novak, Franc Firšt, Ivan Kramer, Rudi Gabrovec, Štefan Dolejši in Božo Jurak.

Modni salon Velenje

## Četrtno proizvodnje na tuje

Šest mesecev letošnjega leta je že za nami, zato se v tem času največ sprašujemo, kako smo gospodarili v tem obdobju. Razprave na zborih delavcev morajo biti kljub dopustniškemu času zaradi sedanjih razmer nadvspe odgovorne in nakazovati smerice za še boljše delo. V velenjskem Modnem salonu letos sicer nimajo kolektivnega dopusta, vendar so kljub temu pohiteli z obravnavo ocene gospodarjenja, tako da so bili z njo seznanjeni tudi tisti delavci, ki so medtem že odšli na zaslužen oddih. Oceno gospodarjenja so naredili še pred koncem junija in je zelo ugodna, kar znova utrdjuje, da so pravilno ravnali, ko so že pred leti vso pozornost namenili izvozu in si obenem na podlagi tega zagotavljali potrebne surovine.

V prvem polletju so ustvarili za 93 milijonov dinarjev celotnega prihodka, kar je za 30 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Vrednost

porabljenih sredstev je dosegla znesek 44 milijonov dinarjev, toda dohodka so ustvarili za 48 milijonov dinarjev. Uspešni so bili tudi v izvozu na konvertibilno področje, saj so v šestih mesecih letos na to področje prodali za 10 milijonov dinarjev izdelkov, lani pa je bila vrednost tega izvoza za polovico manjša. Predvidevajo, da bodo enako uspešni tudi v drugem polletju, saj napovedujejo, da bodo načrtovani izvoz letošnjega leta v vrednosti poldrugo milijardo starih dinarjev dosegli že konec septembra. Enako uspešni so bili v izvozu na klirinško področje, ki je za njih zelo pomembno, saj v vzhodnih evropskih državah (ČSSR) kupijo več kot 50 odstotkov vsega potrebnega reprodukcijskega materiala.

V prvem polletju so v Modnem salonu poslali na trg več kot 200 različnih izdelkov. Reči pa je treba, da so bili to izdelki za poletje, ki

jih je potrebno veliko narediti za uresničitev načrtovanega celotnega prihodka, na dan od tisoč do dva tisoč. Šele v drugi polovici leta pa nastopijo z njihovim glavnim proizvodnim programom, ki je tudi najbolj zanimiv za tujih tržiščih – izdelava oblačil za prosti trg in za smučanje.

V naslednjih šestih mesecih pričakujejo še boljši poslovni uspeh, saj ne bodo imeli težav z oskrbo z materialom, saj ga imajo že vsega na zalogi. Nasprotno! Bojijo se, da vsega ne bodo mogli narediti zaradi premajhnih zmogljivosti, pa čeprav so se delavci skoraj v celoti odpovedali prostim sobotam, je dejal direktor Marjan Gaberšek. Članstvo v jugoslovanskem smučarskem skladu jim je omogočilo, da so navezali prve stike z zelo znanimi proizvajalci športnih oblačil, katerim naj bi izvažali svoje izdelke. To jim bo še utrdilo ugled med proizvajalci kon-

fekcije, hkrati pa seveda utrdilo tudi gospodarski položaj same delovne organizacije. Bunde z oznako M CLUB, ki so v celoti kreirane in narejene doma, pa že nekaj časa prodajajo kupcem na zahodnonemškem tržišču, kar je za njih, kot poudarjajo, prav tako pomemben uspeh.

*Cestitkam  
borcem in  
aktivistom  
NOV*

*za 22. julij –  
praznik vstaje  
slovenskega  
ljudstva*

*se pridružujejo*

Skupščina občine  
Mozirje

Izvršni svet  
Skupščine  
občine Mozirje

Občinski komitej  
ZKS Mozirje

Občinska konferenca  
SZDL Mozirje

Občinski svet ZSS  
Mozirje

Občinski odbor ZZB  
NOV Mozirje

Občinska konferenca  
ZSMS Mozirje

Občinska konferenca  
ZRVŠ Mozirje

Rudarski šolski center Velenje

## Odslej tri delovne organizacije

Rudarski šolski center Velenje je ena od tistih delovnih organizacij v Šaleški dolini, ki se je zelo hitro in vsestransko razvijala. Zraste je iz industrijske rudarske šole, ki jo je leta 1958 ustanovil Rudnik lignita Velenje. Zlasti po letu 1975 se je obseg dejavnosti centra na vzgojnem in proizvodnem področju tako razvil, da smo začeli razmišljati o novi organiziranosti, takšni, ki bo tudi v prihodnje omogočala uspešen razvoj vsem dejavnostim, ki so bile in bodo v šolskem centru. K tej notranji potrebi je treba dodati še zunanjo – zakon o usmerjenem izobraževanju, ki je kolektivu Rudarskega šolskega centra naložil nove naloge, predvsem pri razvoju tistih usmeritev ki so za RŠC nove. Gre predvsem za področje računalništva in pa za zahteve o drugačni organiziranosti šol centra.

Delovna organizacija rudarski šolski center je doslej združevala deset temeljnih organizacij združenega dela, in to štiri za področje vzgojnoizobraževalne dejavnosti in šest za področje gospodarske dejavnosti. V pripravah na reformo usmerjenega izobraževanja in ob pripravi srednjeročnih planskih dokumentov so se zavedali, da na doseženi stopnji razvoja in v danih družbenogospodarskih razmerah povezanost vzgojnoizobraževalne in gospodarske dejavnosti v eno delovno organizacijo zavira razvoj vsake od obeh dejavnosti in delovne organizacije kot celote. Zato je sindikat šolskega centra spomladi lani dal pobudo za izvedbo reorganizacije, takšne, da bo lahko vsak njen novi del programsko zaokrožena celota in da bo tudi z gospodarskega vidika tako zasnovana, da bo možen njen nadaljnji razvoj. Tako so povedali direktor Rudarskega šolskega centra Franc Novak, njegov namestnik Drago Šulek in vodja službe organizacije dela samoupravne organiziranosti Drago Semer, ko smo se te dni pogovarjali o vzrokih, zakaj nova organiziranost centra in kakšna bo. K temu je treba dodati še, da je sam razvoj prehrabene tehnologije prav tako zahteval drugačno organiziranost v zvezi z rizikom in zaradi potrebe po povezovanju s celo vrsto drugih sorodnih dejavnosti.

Seveda so se takoj lotili izdelave elaborata o družbenoekonomski upravičenosti reorganizacije, ki ga je svet

delovne organizacije skupaj z rokovnikom sprejel julija lani.

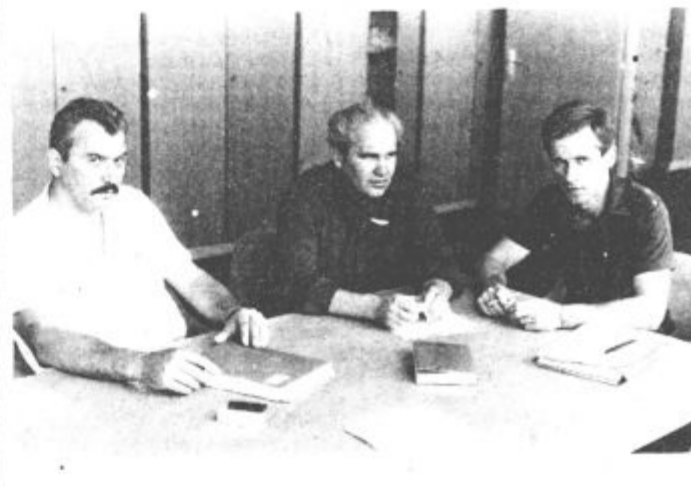
Najprej so razmišljali o dveh različnih nove organiziranosti. Po prvi naj bi imeli tri delovne organizacije. DO Šolski center z vsemi tozdi, katerih osnovna dejavnost je vzgoja in izobraževanje, druga naj bi bila delovna organizacija Elektrokovinska oprema, tretja pa delovna organizacija Inženiring. Druga različica je predvidevala organizacijo naslednjih delovnih organizacij: Šolski center s tozdi Elektrokovinarske šole, Gimnazija Velenje in Kovinarske šole Muta in delovno skupnostjo skupnih služb. Rudarske usmeritve in Dom učencev (s tozdi Teorični pouk, Rudarski praktični pouk, Dom učencev in DSSS), Elektrokovinarska oprema (s petimi tozdi) in enovita delovna organizacija Inženiring.

Na koncu so se dogovorili, da bodo Rudarski šolski center reorganizirali v tri delovne organizacije (nekoliko spremenjena prva različica), s tem, da bodo tozdi Rudarski praktični pouk organizirali za izvajanje praktičnega pouka, proizvodnega dela in vseh drugih izobraževalnih oblik, ki jih je po zakonu o usmerjenem izobraževanju dolžna izvajati delovna organizacija Rudnik lignita, Velenje in zato so ta tozdi vključili vanjo. Menijo, da bodo izvedli konstituiranje in registracijo novih delovnih organizacij do konca septembra letos, saj so doslej sprejeli že vse samoupravne akte za organizacijo treh delovnih organizacij in organizacijo tozda Rudarski praktični pouk kot tozda izobraževanje v sestavu DO Rudnik lignita Velenje.

»Vso akcijo in izvedno nove samoupravne organiziranosti Rudarskega šolskega centra so vodile družbenopolitične organizacije in samoupravni organi centra. Zagotovili smo resnično javnost dela in odločanja slehernega člana kolektiva o novi organiziranosti in nadaljnjih usmeritvah novih delovnih organizacij. Dana je tudi pobuda DO Elektrokovinarske oprema za iskanje možnih oblik tesnejšega samoupravnega povezovanja novoustanovljenih delovnih organizacij in menimo, da bomo poiskali vse možne oblike tesnega sodelovanja novih DO, ki so bile prej kot tozdi vključene v Rudarski šolski center, so poudarili na koncu naši sodelovniki.



Tudi Petriči v oblekah Modnega salona na svetovnem prvenstvu v plavanju v Ekvadorju. V tej tovarni konfekcije so prepričani, da se bo znak M club pojavil tudi na zmagovalnem odru.



Nivo Celje

## Srebrni jubilej

S priložnostno slovesnostjo, ki je bila zadnja sobota ob Šmartinskem jezeru, je blizu 600 članski delovni kolektiv Podjetja za urejanje voda Nivo Celje proslavil 25-letnico dela. V četrstoletnje je opravil celjski Nivo pomembna dela tudi v občinah Velenje in Mozirje.

Anton Tevž — Sašo

## Hude preizkušnje v boju za svobodo smo uspešno premagali

Vsak obisk pri starejših, izkušenih ljudeh, je za marsikaterega mlajšega pravo doživetje. Če pa je sogovornik še borec, je pogovor z njim zagotovo še prijetnejši. In prav takšen, nadvse zanimiv klepet, smo imeli z Antonom Tevžem-Sašom iz Smartnega ob Paki, ki je takole obujal spomine na dogodke pred štiridesetimi leti.

„V narodnoosvobodilno vojno sem se vključil zelo zgodaj. Ko je sovražnik „prihrumel“ v Gornjo Savinjsko dolino, od koder sem doma, sem moral v nemško vojsko. Bil sem v stalni pripravljenosti za oborožen spopad v Nemčiji in Sovjetski zvezi. Časi so bili zelo težki. Ker sem bolj „iznajdljive sorte“, malo pa mi je „pripomogla“ še bolezen, sem se leta 1943 vrnil domov. Od avgusta tega leta sem najprej delal na terenu, nato v ilegali, leto kasneje pa sem se vključil v šesto brigado Slavka Slandra. Najprej sem bil partizan-borec, čez nekaj časa sekretar Skoja v bataljonu, pozneje komisar čete, na koncu pa komisar bataljona. Mnogo gorja, strahu in vsega drugega sem doživel na lastni koži. Dobro se spominjam dogodkov, borb, vsake bitke posebej, pa tudi trpljenja. Toda, borili smo se za svobodo, domovino in ta zavest nam je pomagala ter nas bodrila, da smo premagali sovražnika. Naš bataljon, prva četa, v kateri sem bil, je bila strašne bitke z okupatorjem na Štajerskem, nekako od Save do Pohorja.

lilo, da smo se po tej bitki razdelili po sektorjih. Tako smo se lažje gibali, pa tudi sovražnik nam ni mogel tako dobro slediti. Ukana nam je uspela. Marca, leta 1945, je bil predviden ponoven preboj čez Savo na Dolenjsko, kjer je bil naš štab 4. operativne cone povezan z zavezniki. Dobro se spominjam, da so nam zavezniška letala metala čolne, da bi z njimi premagali tok Save, tako imenovani pontonski most. Borba je ves čas tekla. Nemci so močno pritiskali, saj so nam po vsej sili poskušali onemogočiti prehod. Čeprav so bili mnogo bolj oboroženi nas niso „zlomili“.

Iz tega materiala smo naredili most, vendar ni bil dovolj močan in načrtovana akcija je padla v vodo. Tako smo ostali na tej strani Save in se bojevali z do zob oboroženim sovražnikom. 1. maja istega leta smo zavzeli še eno pomembno postojanko, Vransko. 9. maja smo nato krenili nazaj proti Menini planini. Na poti smo bili obveščeni, da je Nemčija kapitulirala. Novice smo bili seveda vsi veselji.

Zelo dobro se spominjam, da smo na poti med vasema Bočna in Volok opazili kolone vozil. S skupino borcev sem odšel preverit, kdo so in kaj hočejo. Krajanji so nam povedali, da so Nemci, ki bežijo. Z vsiljenim maršem smo z obema brigadama prečkali cesto in jih v Radmirju „prestregli“, nato

*Cestitkam borcem in aktivistom NOV za 22. julij — praznik vstaje slovenskega ljudstva se pridružujejo*

Skupščina občine Mozirje

Izvršni svet Skupščine občine Mozirje

Občinski komite ZKS Mozirje

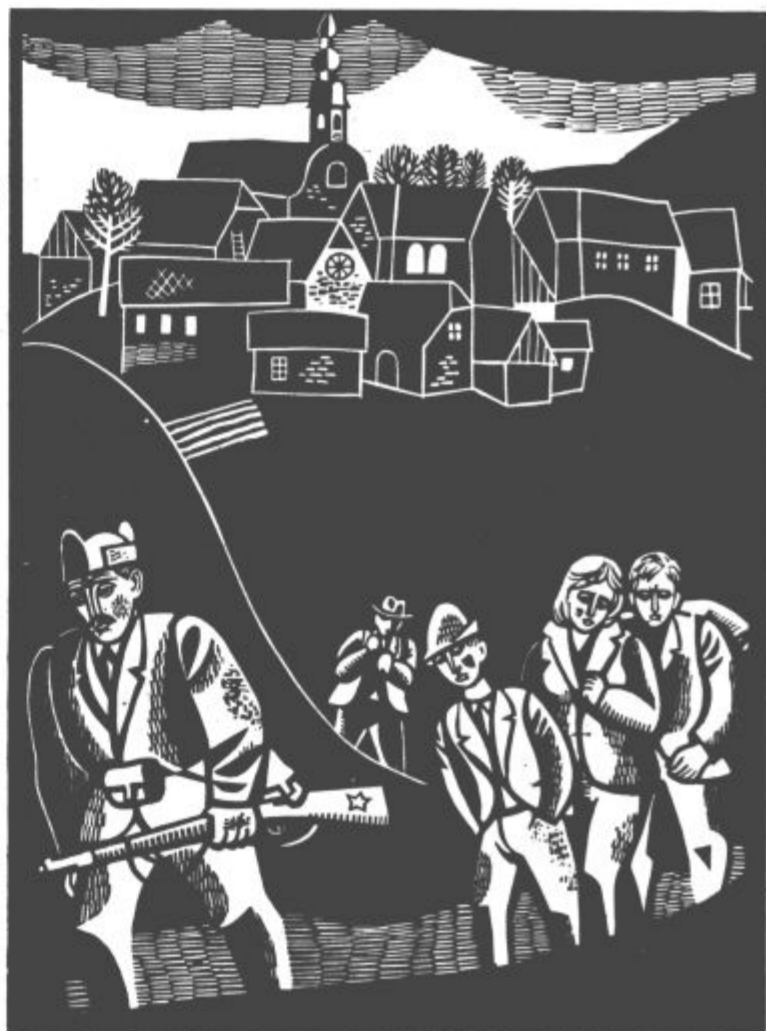
Občinska konferenca SZDL Mozirje

Občinski svet ZSS Mozirje

Občinski odbor ZZB NOV Mozirje

Občinska konferenca ZSMS Mozirje

Občinska konferenca ZRVS Mozirje



Kako stabilizacija v praksi?

## Vsak privarčevan dinar — korak k boljšemu gospodarjenju

Stabilizacija, varčevanje so besede, ki jih slišimo vsak dan na delovnem mestu, vsepovsod. Vsak prihranek, pa naj bo še tako majhen, pripomore k boljšemu gospodarjenju, saj vemo, da se nekaterim našim delovnim organizacijam slabo piše. Odkar varčujemo na vsakem koraku, lahko upravičeno trdimo, da se je vendarle nekaj naredilo tudi na tem področju. Vsaj v zadnjih dveh letih. Toliko izrečenih besed, napisani varčevalni ukrepi le niso bili zaman. Sprehodili smo se med stroji ter povprašali delavce, kako uresničujemo načrtovanje stabilizacijske naloge. Takole so pripovedovali.

**Rajko Pražnikar, tiskar:** »V delovni organizaciji Tiskarna smo izdelali operativni načrt varčevalnih ukrepov, določili nosilce posameznih nalog, roke in moram reči, da se delavci tega kar pridno vse to upoštevamo. Vsak lahko da svoj prispevek k boljši gospodarski rezultatom svojega kolektiva. In ta miselnost se je že dokaj dobro »vcepila« v glave mojih sodelavcev. V zadnjih mesecih smo povečali produktivnost za 10 odstotkov, odpravili napore in režijske stroške. Zelo malo zaposlenih je v bolniški. Delamo vsi vse tam, kjer je potrebno, čeprav tega nimamo zapisanega v opisu dela in nalog. Precej se je spremenil odnos do osnovnih sredstev. Večja natančnost,

pazljivost pri delu sta pripomogla, da imamo le malo izločka. Nad doslednim izvajanjem načrtovanih ukrepov bdi odbor za gospodarjenje, ki sproti preverja uresničevanje tega ter nas o vsem natančno obvešča.«

**Alojz Mogu, mizar II v tozdu Pohišta v Gorenju:** »Vsak privarčevan dinar je korak k boljšemu gospodarjenju. Tega se delavci našega tozda dobro zavedamo. Izdelali smo sveženj ukrepov in se ga dosledno držimo. Največ lahko prištedimo pri lesu. Vsako iverico res dodobra izkoristimo. Odpadkov je v primerjavi s preteklimi leti malo. Gledamo pač na vsakem koraku, da kar največ prištedimo. To se nam bogato obrestuje. Nagrajevanje po delu je v naši delovni sredini dobro zaživele. Vsakega ki svoje delovne naloge ne opravlja dobro, premestimo na drugo delovno mesto in na njegovo postavimo sposobnejšega. Čeprav smo že vsi bolj ali manj dopustniški, se to pri delu v našem tozdu ne pozna. Zagotovo je še kje kakšna pomanjkljivost, ki pa si jo bomo vsi zaposleni prizadevali čimprej odpraviti. Z varčevanjem ne pomagamo le delovni organizaciji, ampak lahko precej izboljšamo svoj dohodek.«

**Marija Kotnik, delavka na RŠC:** »Varčevanje, je beseda, ki jo poskušamo vsi delavci uresničevati povsod, kjer se le

da. Največ lahko prištedimo pri materialu, iz katerega izdelujemo naše izdelke. S stabilizacijskim programom naše delovne organizacije smo vsi zaposleni dobro seznanjeni. Kako ga uresničujemo sproti preverjamo na zborih delavcev. Menim, da bi nas morali vodilni delavci bolj seznaniti ali so naša prizadevanja obrodila željene sadove. Vsak privarčevan dinar pomeni dohodek. In tega se še kako dobro zavedamo. Vsi zaposleni smo izboljšali odnos do osnovnih sredstev, povečali produktivnost, Koščke kovine, ki smo jih prej zavrgli, sedaj porabimo še kje drugje. Skrite rezerve so še. V prihodnje bomo morali poiskati tudi te.«

**Branko Kovačič, delovodja na Vegradu:** »Končno smo prišli od besed k dejanjem, čeprav se vsepovsod še ne obnašamo stabilizacijsko, prizadevanja vseh zaposlenih le niso zaman. Zidarji, pleškariji, se vsak po svoje trudimo in z varčevanjem pomagamo k boljšemu gospodarjenju delovne organizacije. Zaposleni na Vegradu lahko precej prihranimo pri materialu, izboljšani kvaliteti izdelka, zmanjšanju bolniških in večji produktivnosti. Varčevalnih ukrepov se skušamo dosledno držati prav vsi in moram reči, da nam to do sedaj kar dobro uspeva. Po opravljenih zaključnih delih na objektih pregledamo, če smo porabili preveč gradbenega

materiala in kje. Delavci se dobro zavedamo, da z varčevanjem koristimo tudi sebi. Svoj delež k varčevanju pa prispeva tudi disciplina.«

**Drago Celcer, vodja priprave na RLV:** »O varčevalnih ukrepih, ki smo jih sprejeli v naši delovni organizaciji, smo delavci dobro seznanjeni. Obravnavali smo jih na zborih delavcev, o njih pa so spregovorili tudi vsi samoupravni organi. Večina delavcev se zaveda vseh odgovornosti in dolžnosti, ki jim jih nalaga stabilizacijska politika. Tudi mi rudarji lahko veliko prispevamo in sicer s pravilnim odnosom do dela, disciplino in nenazadnje tudi z materialom. Vsake tri mesece preverjamo rezultate naših prizadevanj in lahko rečem, da smo do sedaj kar uspešni.«



Anton Tevž-Sašo

Večja akcija, s katero se je pravzaprav začela moja partizanska pot, je bil napad na vojašnico v Slovenj Gradcu. Po tej uspehi akciji smo do leta 1944 zavzeli še nekaj pomembnih sovražnikovih postojank. Septembra istega leta smo se prepili na Dolenjsko, kjer smo prav tako bili težke borbe z Nemci, zlasti pri napadih na Kočevje, Senvid. Pri prehodu čez Savo je bilo najtežje. Toda, nismo se zlepa uklonili sovražniku. Prizadevali smo mu velike izgube. Zasedli smo železniško postajo na Savi, zaplenili precej orožja in municije, ki nam je kasneje prišla še kako prav. Dobilni pa smo tudi nekaj ujetnikov. 25. decembra smo se vračali nazaj na Štajersko. Zima, globok sneg nam je otežkočal prehod. Seveda tudi Nemci niso nikoli stali križem rok. Premraženi, mokri, izčrpani smo doživeli močan napad sovražnika pri prehodu čez Savo in bili prisiljeni sprejeti borbo. Kljub temu se nismo vdali. Delu se je uspelo prebiti čez Savo na tako imenovani srednji sektor, med Moravško dolino in Limbarsko goro, del enot pa je ostal v Zasavju. „Na smrt utrjeni“ smo se morali spopasti z močnimi sovražnikovimi četami. Če nam ne bi pomagali zavedni prebivalci, bi težko zmogli. Krenili smo proti Menini planini. Ze prve dni januarja, leta 1945, so nas na tej poti napadle močne nemške enote. Nudili smo jim žilav odpor. Vendar nam je zmanjkalo municije, zato smo se morali umakniti. Visok sneg, slabo oblačeni, premraženi, sestradani, vse to nas je prisi-

pa še na Ljubnem. Isti dan, nekako od 10. do 11. ure zvečer smo dobili pomembno obvestilo. Na pot sva morala s takratnim komisarjem divizije Ivanom Dolničarjem-Janušekom. Z zaplenjenim avtomobilom sva se odpeljala proti Letušu, kjer so se vodili pogovori o predaji nemških enot z generalom Loehrom na čelu. Po krajših pogovorih, v teh nisem sodeloval, sva s tovarišem Dolničarjem odvedla Loehra v Topolšico in ga predala štabu 4. operativne cone. Midva pa sva se vrnila v Celje in se prikjučila soborcem. 9. maja sem dočakal prvi dan osvoboditve. Hude preizkušnje v boju za svobodo smo uspešno premagali.»

Kot pravi naš sogovornik, ne bi rad nikoli več okusil takega gorja na svoji koži. Brez obleke, često jim je primanjkovalo tudi municije, so uspeli premagati mnogo močnejšega sovražnika in ga spoditi s svoje zemlje. Edini svetli trenutki v teh težkih vojniških časih so borcem bili mitingi, ki so jim često vplivali novega poguma in moči za nadaljnjo borbo. Seveda nas je zanimalo, kdaj mu je bilo najtežje. Takole je pripovedoval: „V najtežjem položaju sem se znašel v Zagorju. Tu je bil sovražnik zelo močan. Pri napadu na rudnik smo bili skoraj premagani. Z golimi rokami sem skopal jarek, da sem ostal živ.“

Anton Tevž-Sašo pripoveduje svoje spomine zelo zavzeto in slikovito. Kljub svojim 62. letom je še vedno „žilav“ mož. Zaposlen je v Kovinotehni Celje, kjer opravlja dela in naloge šefa poslovalnice široke potrošnje.



Rajko Pražnikar



Alojz Mogu



Marija Kotnik



Drago Celcer



Branko Kovačič

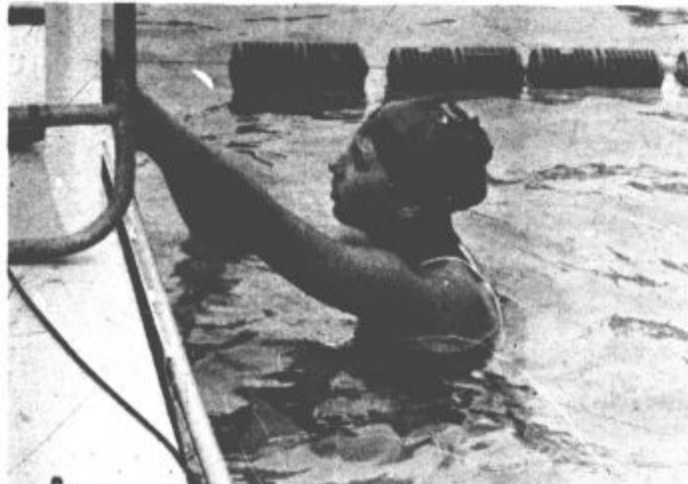






## Republiško pionirsko prvenstvo v plavanju

### Pet medalj za Katjo Oman



Izboljšala vse osebne rekorde

Čeprav je konec tedna deževalo je bilo v velenjskem bazenu prav tako živahno kot ob sončnih dneh. V soboto in nedeljo je bilo namreč v Titovem Velenju republiško prvenstvo v plavanju za mlajše pionirke in pionirje. Prvenstvo je nadvse skrbno organiziral domači plavalni klub. Nastopilo je blizu 120 mladih tekmovalcev iz trinajstih klubov, med njimi tudi trije plavalci domačega kluba — Katja Oman, Marko Kadliček in Matjaž Groznik. Zelo se je izkazala Omanova, saj je dobila kar dve srebrni in tri bronaste medalje, enkrat pa je bila osma.

Nepričakovano odlično je Omanova plavala na 800 metrov krawl, kjer je skoraj za 15 sekund izboljšala svoj osebni rekord. V tej disciplini je osvojila odlično drugo mesto s časom 10.15.32. Prvo ji je »ušlo« le za dva, tri zamahe.

Drugo mesto je osvojila še na 200 m delfin (2:50.52), trikrat je bila tretja, 200 m krawl — 2:26.30, 100 m delfin (1:19.4), 400 m krawl (5:03.28). Na 100 m krawl pa je bila s časom 1:12.23 osma.

Matjaž Groznik je bil na 100 m hrbtno osmi (1:26.05), 200 m hrbtno prav tako osmi (3:01.24), 200 m prsno dvanajsti (3:27.0), 100 m delfin 22 (1:40.0), 100 m krawl 33 (1:22.09), 100 m prsno 14 (1:39.33). Marko Kadliček pa je bil na 200 m prsno 21., na 200 m hrbtno 23., na 100 m prsno 23., na 200 hrbtno 23. (sama zadnja mesta), le na 100 m delfin pa je bil 22 (predzadnji). Vsi trije pa so v vseh disciplinah izboljšali svoje osebne rekorde.

Največ medalj so osvojili pionirji in pionirke mariborskega Branika (bili so tudi ekipni zmagovalci) in kranjskega Triglava.

## Gornji grad

### Zanimivo in prijetno

Turistični delavci in čebelarji iz Gornjega grada so v nedeljo uspešno spravili pod streho svoj 13. čebelarji praznik. Tokrat jim je nekoliko ponagajalo vreme, vseeno pa zanimivih prireditev ni manjkalo. V soboto popoldne je velemojster Albin Planinc odigral simultanko z dvajsetimi domačimi šahisti. Velemojster je bil »neusmiljen« in je oddal vsega pol točke, ostalih 19 srečani na odločil v svojo korist. Še eno športno prireditev so pripravili. V nedeljo dopoldne so se na vsakoletni tekmi za pokal gornjegrajskega turističnega društva pomerili rokometiški Gornjega grada in Luč. Domačini so bili v razburljivem srečanju boljši in so zmagali z 21:19. Ker so tokrat zmagali že tretjič, so lep pokal prejeli v trajno last.

Prav tako v nedeljo dopoldne so odprli razstavo in z njo ponazorili razvoj gospodarstva v kraju. Pripravilo jo je turistično društvo, sodelovali pa so čebelarji, zadrugniki in delovna organizacija Smreka. Obiskovalci so si lahko ogledali obilo izredno zanimivih primerkov proizvodnih orodij iz

preteklosti, pa tudi najnovejše dosežke domačega gospodarstva. Popoldne je bilo najprej na vrsti tekmovalje članov čebelarjskih krožkov na osnovnih šolah. Mladih čebelarjev z Ljubnega in iz Luč ni bilo, v poznavanju čebelarstva pa so se pomerile štiri ekipe iz Mozirja in Gornjega grada, z vsake osemletke po dve. Tudi končni rezultat je bil neodločen, boljši ekipe obeh šol sta namreč zbrali enako število točk. Med tekmovalcem so učenci domače osnovne šole pripravili vrsto prijetnih kulturnih točk in tako dopolnili vzdušje.

Turistično društvo je zatem podelilo številna priznanja za lepo urejeno okolico in za najlepše cvetlice, pripravili so še šaljivo tekmovalje v vlečenju vrvi, na koncu prireditev pa je svoje plesno znanje na tekmovalju pokazalo 12 plesnih parov. Prireditelji tudi tokrat niso pozabili na najmlajše obiskovalce Čebelarjskega praznika. Vsak izmed njih se je namreč lahko krepko posladkal z medom, ki so ga podarili čebelarji. J. P.



Razstava razvoja gospodarstva je bila zlasti zanimiva za mladi rod

## Šoštanjska noč

Temni oblaki, ki so se zbirali na nebu, niso premotili tistih, ki so se namenili zabavati na Šoštanjski noči. Članom ekip iz Kavč, Skal in Šoštanja, ki so sodelovali v tekmovalju, pa je bilo tako vseeno, saj so bili več mokri kot suhi. Šaljive igre, nekakšna inačica Iger brez meja, so se namreč odvijale

predvsem v bazenu. Najbolj spretni so bili domačini v veliko veselje gledalcev, ki so jih glasno vzpodbujali. Vsi skupaj so se nato povseli na družabnem srečanju. Prireditelj šoštanjskih mladincev je uspela in želimo, da v času poletnih kumaric, ne bi bila zadnja.

N. Z

## Strelski šport

### Množično v Mozirju

V počastitev dneva vstaje slovenskega naroda bodo na občinskem strelišču v Mozirju na praznični dan pripravili množično tekmovalje posameznikov v streljanju z malokalibrsko puško (strelci lahko tekmujejo z lastnim orožjem). Strelišče bo tekmovalcem Gornje Savinjske doline na voljo od 7. ure zjutraj do 18. ure zvečer. Po končanem tekmovalju bodo podelili priznanja in nagrade, pripravljajo pa tudi tovariško srečanje.

Ob tem velja omeniti, da so podobno tekmovalje pripravili tudi pred nedavnim in z njim počastili dan borca. Na tem tekmovalju se je v streljanju z vojaško puško pomerilo 16 štirčlanskih ekip iz vse občine. Prva je bila ekipa lovske družine Solčava, za njo pa so sta se zvrstili ekipi osnovnih strelskih organizacij Nazarij in Gornjega grada. Med posamezniki je zmagal Zvonko Pečnik pred Cirilom Podbrežnikom in Darkom Plesnikom. J. P.

## Nočni lov velenjskih ribičev

### Imajo carico in carja



Eno leto bosta vladala ribam

Velenjski ribiči imajo novega ribičkega carja. To je član njihove družine Stane Gros. Na nočnem lovu, preteklo soboto, je ujel največjega in najtežjega krapa. Tehtal je 3.100 g, po ribiško še nekaj več; to pa je bilo tudi dovolj, da bo naslednje leto dni »caroval« in skrbel za ribe, predvsem pa jih varoval pred krivolovci.

Tega priljubljenega tradicionalnega tekmovalja se je udeležilo kar petdeset ribičev. Potrpežljivo so debele tri ure namakali svoje vabe v jezero in čakali ter upali, da se jim bo nasmehnila sreča. Pa se je. Petnajstim, pri nekaterih je krap »potegnil«, ne pa tudi zagrizel, za večino vab pa se ribe sploh niso zmenile. Kaže, da so postale izbirčne. Kljub temu pa so bili vsi zadovoljni. V miru (?) so presedeli tri ure, si nekoliko ohladili žive, saj mnogi rito niti ne jedo s takšnim užitek kot namakajo trin-

ke. Da je to res, je dokazal (vsaj na dan tekmovalja) tudi novi ribiški car, ki se je odrekel tako bogatemu plenu. No in prišel je nekako v naše roke. Doma smo se pripravili, da jih je enako zdravo jesti kot loviti.

Skupna teža vseh ulovljenih krapov je znašala 27.875 kg. Vsakdo je lahko »potegnil« in obdržal le enega največjega krapa. Če je slučajno prijel za vabo še drugi, so ga morali ribiči spustiti nazaj v jezero. Ob lanskem izboru ribičkega carja so ujeli le tri ali štiri krape. Letošnji ulov pa je bil tako najbogatejši doslej.

Po okronanju ribiča z najtežjim krapom za carja, so ga še poročili s prvo letošnjo velenjsko ribiško carico. Ta naslov si je prilovila nekaj dni pred tem Jožica Svajgelj. Teža njenega ulovljenega krapa je dosegla skoraj poldrugi kilogram.

## Stanovanjska zadruga Lipa

### Združeno gre bolje

V podaljšku naselja Salek—Gorica bo v bližnji prihodnosti zrastle še eno stanovanjsko naselje, imenovano Lipa. Že sedaj se je za gradnjo hiš na tem kraju odločilo prek 40 graditeljev. Da bi gradnja in vsa organizacija v zvezi z njo stekla kar najhitreje, so se odločili ustanoviti stanovanjsko zadrugo Lipa. Že dosedanje rezultati kažejo, da je bila takšna odločitev povsem na mestu. Organizirano in s skupnimi močmi so že opravili marsikatero težaško delo. Med drugim so izkopali jarek za vodovod, dolg približno 500 metrov od osnovne šole bratov Mravljak do središča naselja. Za to delo so porabili 500 prostovoljnih delovnih ur. Kot nam je povedal Jože Zaluberšek, eden izmed graditeljev, je bil izkop brez mehanizacije zelo težak zaradi kamenja in trdih plasti zemlje. Toda, s tem in drugimi deli, so prihranili veliko denarja, je poudaril v nadaljevanju pogovora. Seveda bodo z dosedanjimi obliko skupnega dela še nadaljevali, saj jih čaka še veliko naporov. In še nekaj je prednost tako organizirane zadruge: Vse potrebne dokumentacije niso iskali posamezno, temveč so jo iskali pridobili skupno. Na koncu velja zapisati, da bi bila tako organizirana stanovanjska zadruga, kot je Lipa, dobrodošla še kje.

B. Mugerle



Skupno so si zavihali rokave in veliko privarčevali

## Nezadovoljni stanovalci Tomšičeve ceste

### „Naš kraj naj zopet postane cvetlični vrt“

Naslov tega zapisa smo si sposodili z lepaka za »Hortikulturo 82«. Menimo namreč da je najprimernejši za ponazoritev težav, ki tarejo stanovalce vzdolž Tomšičeve ceste, od številke 17 do 31.

Zakaj pravzaprav gre? V bližini omenjenih hiš je pred leti gradbeni zasebnik pričel zemeljska dela za načrtovano glasbeno solo. Znano je, da so dela kmalu prekinili, ostala pa je razrita zemlja, nekaj jam in del žične ograje, ki pa so si jo

nekateri menda »sposodili« za svoje potrebe. Na vsej površini se je močno razbohotila trava, ki je v treh letih ni nihče pokosil. Stanovalci ob tem »Cvetličnem« (beri: travniškem) vrtu« so ogorčeni. Se posebej zato, ker imajo zglodno urejene balkone, ki bi bili lahko v ponos prenekaterim v Titovem Velenju. Jezi jih tudi dejstvo, da v treh letih, kljub nenehnemu opozarjanju, zadeve ni nihče uredil in stanovalci si zato ne morejo urediti okolice.

Kot sta med drugim povedala Tone Blagotinšek in Pepca Lešnik, je neurejena okolica nevarna tudi za otroke. Ob blokkih je speljan roj za toplovod, ki pa žal ni pokrit.

Prizadeti stanovalci se torej upravičeno sprašujejo, kdaj bo tudi njihova okolica znova postala cvetlični vrt. Morda pa bo njihovim negotovanju le kdo prisluhnil. Upajmo, da kmalu.

B. Mugerle



Posnetek zgornjo priča o tem, kašen odnos ponekod še imamo do okolja

## V počastitev dneva vstaje

### Nogometni turnir

Osnovna organizacija ZSMS Desni breg Titovo Velenje bo tudi letos organizirala tradicionalni nogometni turnir najmlajših ekip v počastitev dneva vstaje slovenskega naroda. K sodelovanju vabijo vse osnovnošolce nogometne

organizacije kot učena ekipa, ekipa bloka ali osnovne organizacije mladine s krajevnimi skupnostmi.

Tekmovalje bo v četrtek, 22. julija, ob 8. uri na igrišču šole Gustava Silha.